

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 80 - Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven, pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og skattekontrolloven
(Ændret afkastbeskatning af pengeinstitutordninger placeret i unoterede aktier og ved personers ophør af skattepligt, harmonisering af fristen for afregning af institutskat og indvidskat ved pensionsinstitutters ophør af skattepligt, mulighed for uden afgift at stoppe udbetalingen af en livsvarig alderspension m.m.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 3 af 26. april 2012.

Thor Möger Pedersen

/ Carsten Vesterø

Spørgsmål 2:

Ministeren bedes tilsende udvalget sit talepapir fra samrådet den 26. april 2012 vedrørende L 80 (Pensionsbeskatning), jf. L 80 - samrådsspørgsmål A-D.

Svar: Talepapiret til brug for samrådet den 26. april 2012 om L 80 - samrådsspørgsmål A – D er vedlagt.

Talepunkter til besvarelse af samrådsspørgsmål A i Skatteudvalget den 26. april 2012

Spørgsmål A

Ministeren bedes forklare, hvorfor ministeren i bemærkningerne til ændringsforslagene stillet til 2. behandlingen af lovforslaget henviser til en dialog med Forsikring & Pension på en sådan måde, at det må forstås som om, at ændringsforslagene imødekommer Forsikring & Pensions indvendinger mod lovforslaget, jf. L 80 - bilag 9.

Svar:

Tak for muligheden for at kunne komme i samrådet og besvare de forskellige spørgsmål, der er rejst.

Jeg kan oplyse, at Skatteministeriet har været i løbende dialog med Forsikring & Pension om lovforslaget. Og jeg er glad for, at Forsikring & Pension i sin henvendelse til Skatteudvalget har fremhævet, at dialogen med Skatteministeriet har været positiv.

Men tilsagnet om en dialog med pensionsbranchen indebærer i sagens natur ikke, at regeringen så skal imødekomme alle forslag fra branchen. Og regeringen har ikke kunnet imødekomme alle branchens ønsker.

Det skyldes, at Forsikring & Pensions forslag har de samme problemer, som det fremsatte lovforslag er blevet kritiseret for af bl.a. For-

sikring & Pension selv. Det vil jeg komme nærmere ind på i min besvarelse af samrådsspørgsmål B.

Jeg mener ikke, at jeg med ændringsforslaget til 2. behandlingen af lovforslaget giver udtryk for, at Forsikring & Pension skulle være 100 pct. tilfreds med ændringsforslaget, hvis det er det, der menes med samrådsspørgsmålet.

Jeg vil lige citere fra bemærkningerne:

”Det er på denne baggrund, ændringsforslaget skal ses, hvorefter det af pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, vil fremgå, at kravet om lige store ydelser er opfyldt, hvis beregningsgrundlaget ved påbegyndelsen af udbetalingen må forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode, jf. Forsikring & Pensions forslag, dog under anvendelse af en fastsat maksimal beregningsrente, jf. ændringsforslag nr. 1.”

Citat slut.

Det forslag fra Forsikring & Pension, der henvises til i citatet, er et forslag, der er fremkommet i dialogen med Skatteministeriet. Skatteministeriet har så suppleret forslaget fra Forsikring & Pension med et forslag om en maksimalrente, der sikrer, at Forsikring & Pensions forslag ikke kan misbruges, så kravet om lige store ydelser omgås. Og det er selve hensigten med værnsreglen.

Dialogen er fortsat helt frem til nu, og selvom regeringen som sagt ikke har kunnet imødekomme Forsikring & Pensions forslag 100 pct., er der blevet arbejdet konstruktivt på at finde en løsning. Dialogen har senest ført til det ændringsforslag, jeg i går har sendt til Skatteudvalget.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at Forsikring & Pension i går over for Skatteministeriet har givet udtryk for, at ændringsforslaget løser branchens mest påtrængende, praktiske udfordringer, og at Forsikring & Pension kan bifalde, at ændringsforslaget vedtages.

Ændringsforslaget, som stilles til 3. behandlingen, vil jeg komme nærmere ind på i min besvarelse af spørgsmål D.

Spørgsmål B

Ministeren bedes redegøre for det foreslåede ændringsforslag i henvendelsen af 12. april 2012 fra Forsikring & Pension, jf. L 80 - bilag 10.

Svar:

Forsikring & Pension foreslår for det *første*, at ændringsforslaget i betænkningen trækkes tilbage og bliver erstattet af en anden regel. Efter denne regel må der ved beregning af pensionsydelse ikke gives forsikringstageren mulighed for – og jeg citerer:

”at vælge faktorer i beregningsgrundlaget, der kan medføre systematisk fremrykning eller udskydning af udbetalingerne”.

Citat slut.

Forsikring & Pension skriver om reglen, at den hindrer, at man på individuel basis kan få beregnet sin ydelse på et urealistisk rentegrundlag eller på baggrund af andre urealistiske forudsætninger.

Forsikring & Pension anfører videre, at så længe de forudsætninger, der lægges til grund, er generelle for hele ordningen og ikke afviger markant fra de normer, der hersker i branchen, bør de accepteres skattemæssigt, og at det er Finanstilsynet, der er den kompetente myndighed, når det kommer til spørgsmål om realistiske forudsætninger.

Forsikring & Pension har ikke yderligere beskrevet organisationens forslag.

Det er dog centralt, at forslaget lider under de samme problemer, som det fremsatte lovforslag er blevet kritiseret for af bl.a. Forsikring & Pension.

Det har jeg gjort rede for i min kommentar til Forsikring & Pensions henvendelse, men jeg gentager naturligvis gerne, at Forsikring & Pensions forslag forudsætter en måling af, hvornår der er tale om ”systematisk fremrykning” i form af en urealistisk høj afkastforventning, således at der sondres mellem ”realistisk” og ”urealistisk”.

Jeg er i øvrigt af den opfattelse, at Forsikring & Pensions henvendelse af 23. april til Skatteudvalget ikke indeholder nyt i relation til denne problemstilling.

Det er en måling, som det oprindelige lovforslag blev kritiseret for ikke at anvise et redskab til, altså at sondre mellem det realistiske og urealistiske. Forslaget om en maksimal beregningsrente er netop et sådant redskab. Et ganske rummeligt redskab, vil jeg også tillade mig at mene, men det vil jeg komme ind på under besvarelsen af spørgsmål D.

For så vidt angår bemærkningen om, at det er Finanstilsynet, der er

den kompetente myndighed, når det kommer til realistiske forudsætninger, vil jeg blot sige, at Finanstilsynets regler netop ikke er målrettet spekulation i forhøjede startydelse, der er baggrunden for forslaget. Og den spekulation, der allerede har fundet sted, er som bekendt ikke blevet forhindret af Finanstilsynets regler, men spekulatøren har så heller ikke *skullet* forhindres af disse regler. Hvis det var tilfældet, at den var blevet forhindret af disse regler, havde jeg naturligvis ikke fremsat lovforslaget om lige store ydelser for populært sagt at gøre noget ulovligt endnu mere ulovligt.

I øvrigt er der her grund til at understrege, at forslaget om en maksimal rente vedrører markedsrenteprodukter. Pensionsordninger med garanterede ydelser er ikke omfattet af den foreslåede maksimalrente. For sådanne ordninger med ret til rentebonus kan grundlagsrenten nemlig anvendes i stedet for den maksimale rente, som vi nu introducerer.

Forsikring & Pension foreslår for det *andet*, at forslaget om lige store ydelser først får virkning for pensionsordninger, der påbegyndes udbetalt efter tilbud afgivet en given dato i april 2012 eller senere.

Det betyder bare, at pensionsmodtagere, der efter forslagets fremsættelse har indgået aftaler om forhøjede startydelse direkte går fri – med viden om, at forhøjede startydelse efter lovforslaget ikke ville blive accepteret skattemæssigt. Det mener jeg ikke, at jeg kan imødekomme.

I stedet har jeg i ændringsforslaget til 2. behandlingen foreslået, at forslaget får virkning for udbetalinger, der påbegyndes den 28. marts 2012 eller senere. Dermed tages der højde for, at pensionsmodtageren og pensionsinstituttet på grund af ekspeditionsperioden i pensionsinstituttet kan have aftalt den forhøjede ydelse før lovforslagets fremsættelse med start af udbetalingen f.eks. den 1. februar eller 1. marts 2012.

Hermed tager vi højde for, at disse pensionister kan have lagt deres økonomi an på en forhøjet ydelse i begyndelsen af udbetalingsperioden.

Selvom Forsikring & Pension ikke har givet udtryk for det, kan der dog måske også være enkelte pensionister, der før lovforslagets fremsættelse har aftalt pensionsudbetalingen med forhøjet startydelse påbegyndt den 1. april eller endnu senere. Det er derfor, at jeg til 3. behandlingen stiller jeg forslag om at udskyde virkningstidspunktet yderligere til den 25. april 2012. Forslaget får dermed først virkning for pensionskunder, der påbegynder udbetaling af pensionsordninger fra og med i går.

Jeg er klar over, at denne ikrafttrædelsesregel også kan omfatte de personer, som *efter* forslagens fremsættelse har aftalt en forhøjet startydelse – og som derfor i princippet ikke burde friholdes for forslaget –, men det mener jeg trods alt er prisen værd for at komme de

pensionister til hjælp, der før den 1. februar 2012 har disponeret helt uden viden om lovforslaget.

Spørgsmål C

Mener ministeren, at han i sin kommentar af 16. april 2012 til henvendelsen fra Forsikring & Pension, jf. L 80 - bilag 11, giver klarhed over konsekvenserne af forslaget, når ministeren skriver: "At alderspensionen som produkt skulle blive mindre attraktiv, fordi alderspensioner med det nye skatteregime ifølge F&P vil være udsat for betydeligt svingende ydelser efter hyppige genberegninger er altså ikke ganske oplagt"?

Svar:

Jeg mener, at det udsagn, der citeres, giver klarhed, hvis man vel og mærke havde gjort sig den ulejlighed at citere de sætninger, der også omgiver det.

Jeg citerer derfor hele det relevante afsnit.

"I øvrigt mener jeg heller ikke, at den aktuelle maksimumsrente på 4,235 pct. med det nuværende renteniveau kan siges at være lav. At alderspensionen som produkt skulle blive mindre attraktiv, fordi alderspensioner med det nye skatteregime ifølge F&P vil være udsat for betydeligt svingende ydelser efter hyppige genberegninger er altså ikke ganske oplagt. Dels vil det enkelte institut med fordel kunne anvende en beregningsrente på lidt under de 4,235 pct., således at eventuelle mindre rentefald ikke vil kræve en omberegning af ydelserne. Dels kan den rente, der danner udgangspunkt for maksimum-

renten, nemlig nyplaceringsrenten for obligationer og pantebreve, historisk set ikke betegnes som værende meget volatil.”

Citat slut.

Det korte af det lange er, at reglen om den maksimale rente ikke er så problematisk, som den bliver udlagt af Forsikring & Pension. Og nu er det jo ikke sådan, at reglen ikke senere vil kunne ændres, hvis det mod forventning måtte vise sig, at den af den ene eller anden grund ikke fungerer efter hensigten.

Men hvis det må være mig tilladt, vil jeg komme nærmere ind på spørgsmålet om den maksimale rente under spørgsmål D.

Spørgsmål D

Er ministeren enig i, at lovforslaget skaber usikkerhed omkring livrenteprodukter, som flere danskere nu er tvunget til at spare op i som følge af nedsættelse af loftet for fradrag for indbetaling på en ratepension?

Svar:

Det er jeg ikke enig i. Jeg er ikke enig i, at lovforslaget skaber usikkerhed omkring alderspensioner. Jeg mener heller ikke, at alderspensioner forringes med lovforslaget.

Derimod sikrer lovforslaget, at ratepensionsloftet ikke omgås. Lovforslaget sikrer også, at livsvarige alderspensioner udbetales livsvarigt. Og det sikrer, at ophørende alderspensioner udbetales over en periode på mindst 10 år.

10-årsreglen har været gældende siden 1995. Ratepensionsloftet blev indført af den tidligere regering. Forslaget sikrer ganske enkelt, at disse centrale regler ikke omgås.

Det er ikke det samme, som at jeg ikke fuldt ud anerkender behovet for lidt større ydelser i starten af pensionstilværelsen, og at det kan være fornuftigt for den enkelte at have større ydelser i starten end senere. Men dette behov skal vi skattemæssigt ikke understøtte på en måde, hvor reglerne i pensionsbeskatningsloven samtidig kan omgås. Pensionsbeskatningsloven giver heldigvis også den enkelte pen-

sionsopsparer gode muligheder for at sammensætte pensionsopsparringen på en måde, så udbetalingerne er størst i starten. Behovet kan tilgodeses ved at spare op i ratepension, ophørende alderspension eller kapitalpension - som supplement til opsparringen i en livsvarig alderspension.

Men tilbage til den påståede forringelse af alderspensionerne. Det er idealet med lovforslaget, at der skal være tale om lige store ydelser over hele udbetalingsperioden for ordningen. Men der vil naturligvis være udsving i pensionsydelsestørrelse, der først og fremmest skyldes de realiserede afkast i udbetalingsperioden. Det ændrer lovforslaget naturligvis ikke ved.

Men det er jo ikke sådan, at pensionisterne snydes for deres pension, som det lidt kunne være antydningen. Overstiger det realiserede afkast den afkastforudsætning, pensionsinstituttet har lagt til grund, og som efter ændringsforslaget i betænkningen pt. højst kan udgøre 4,235 pct., kan det overskydende afkast udbetales som bonus. Bonusen kan anvendes til at styrke pensionsordningens reserve, ligesom den kan give anledning til en større udbetaling i den første del af pensionsalderen på grund af bonusudbetalingen. Det reguleres som bekendt efter Finanstilsynets regler.

I den forbindelse er der skattemæssigt ikke noget, der hindrer, at pensionsinstituttet over for kunderne udstikker en prognose over det samlede ydelsesforløb, der både dækker en grundpension, der over-

holder maksimalrenten og den forventede bonus hidrørende fra det realiserede resultat.

Forsikring & Pension anfører i øvrigt, at lavere ydelser i starten alt andet lige vil medføre stigende ydelser, således at pensionisterne får større pensionsydelser udbetalt, jo ældre de bliver. Det lyder nærmest som om, at den nyligt pensionerede person må leve på et eksistensminimum for senere at blive forgyldt på sin 100 års fødselsdag, hvis man er så heldig at nå dertil. Men det afhænger altså først og fremmest af den bonusregulering, der følger af pensionsinstituttets bonusregulativ og Finanstilsynets regler.

Forsikring & Pension anfører også, at reglen vil give anledning til hyppige genberegninger. Som jeg nævnte i min besvarelse af samrådsspørgsmål C, vil det enkelte institut imidlertid med fordel kunne anvende en beregningsrente på lidt under maksimalrenten, så eventuelle mindre rentefald ikke vil kræve en omberegning af ydelserne, mens et realiseret afkast, der måtte overstige beregningsrenten kan udbetales som bonus. Desuden kan den rente, der danner udgangspunkt for maksimumrenten, nemlig nyplaceringsrenten for obligationer og pantebreve, som nævnt ikke betegnes som svingende. Den er pt. 4 pct., og det har den været i de sidste 3 år.

Og når Forsikring & Pension kritiserer risikoen for hyppige genberegninger, er det jo ikke sådan, at institutterne efter gældende regler kan nøjes med at beregne en ydelse på pensioneringstidspunktet,

som ligger fast i hele udbetalingsforløbet. Der sker jo netop konstant en tilpasning af ydelserne på baggrund af det realiserede resultat, så længe der ikke er tale om garanterede ydelser – der, som jeg nævnte i min besvarelse af spørgsmål C, vel at mærke ikke er omfattet af den foreslåede maksimalrente. For sådanne ordninger med ret til rentebonus kan grundlagsrenten nemlig anvendes i stedet for den maksimale rente.

Jeg vil også her til sidst kort berøre størrelsen af maksimalrenten.

Med ændringsforslaget til 2. behandlingen kan der ved beregning af ydelserne benyttes en rente, der maksimalt kan svare til nyplaceringsrenten for obligationer og pantebreve plus 1 pct. point, fratrukket PAL-skattesatsen. Det giver en maksimalrente på lige nu 4,235 pct. Det giver mulighed for at kunne anvende en tilpas høj beregningsrente, der kan fastholdes i længst mulig tid i udbetalingsperioden.

Denne maksimumrente kan altså med det nuværende renteniveau ikke siges at være lav.

Ved indgåelse af en forsikringsaftale eller ændring af en sådan skal grundlagsrenten vælges med forsigtighed. Grundlagsrenten må ikke overstige 1 pct. Det følger af Finanstilsynets bekendtgørelse om grundlagsrente for livsforsikringsvirksomhed.

Til sammenligning vil den foreslåede maksimale rente udgøre 4,235 pct. Altså mere end det firedobbelte.

Jeg vil også gerne henlede opmærksomheden på, at i hvert fald én pensionskasse direkte oplyser om en forhøjet pension, som er beregnet med en beregningsrente på 3,5 pct., at det er pensionskassens forventning, at pensionen over tid bliver sat ned.

Eksemplet illustrerer i mine øjne i øvrigt også, at de forhøjede pensionsydelser mod en senere nedsættelse af ydelserne indeholder et væsentligt element af uforudsigelighed for pensionskunderne. Jeg finder derfor Forsikring & Pensions kritik af lovforslaget noget ensidigt.

Som bekendt har jeg dog i min kommentar til den seneste henvendelse fra F&P givet tilsagn om at medvirke til en løsning, som her og nu hjælper de pensionskunder, som lige akkurat kommer i konflikt med maksimumrenten på 4,235 pct. Jeg har derfor stillet ændringsforslag til 3. behandlingen, hvorefter der ved beregning af ydelserne kan benyttes en rente, der maksimalt kan svare til nyplaceringsrenten for obligationer og pantebreve plus 1,5 pct. point, fratrukket PAL-skattesatsen. Det giver en maksimalrente på lige nu 4,6585 pct.

Jeg kommer dermed F&Ps ønske om en lille forhøjelse af maksimumrenten i møde. F&P har således oplyst, at flere pensionssekska-

ber i dag anvender en beregningsrente på 4,25 eller 4,5 pct., og disse kunder berøres herefter ikke af lovforslaget her og nu. Samtidig foreslår jeg en overgangsperiode til og med 2016, så de berørte pensionsinstitutter får god mulighed for at indrette sig på den nye regel. Til og med 2016 kan der altså anvendes en beregningsrente på op til 4,6585 pct., uanset af nyplaceringsrenten for obligationer og pantebreve og dermed maksimumrenten måtte falde frem til 2016.

Jeg kan dog ikke medvirke til at indføre en permanent maksimumrente, der aldrig kan falde under et givent niveau. En permanent rente er ensbetydende med, at pensionsinstitutterne altid vil kunne anvende en afkastforudsætning på en given procentsats, uanset at det reelle afkast er lavere eller forventes at blive lavere. Dermed hindres en omgåelse af ratepensionsloftet ikke effektivt. Og det er som sagt hele formålet med lovforslaget.

Så alt i alt mener jeg ikke, at lovforslaget skaber usikkerhed omkring livrenteprodukter. Man skal huske på, at der i sidste ende er tale om forsikringsprodukter, som aldrig kan blive lige så forudsigelige som ren opsparing. Til gengæld sikrer den livsvarige alderspension forsørgelse livet ud, og det er det, som forslaget værner om.